

[Kirkeministeren.]

biskops tid alene at have et så lille bispedømme, og ydermere kan den, der har været på Færøerne omend nok så kort, ikke undgå at føle, at også fra det færøske lægfolk udgår der en inspiration, som præsterne må kunne nyde godt af — jeg tænker på besøget hos sysselmanden i Vestmanna.

Til det ærede medlem hr. Johan Poulsen vil jeg gerne sige, at jeg med stor sympati hørte udtalt, at man ønskede den traditionelle samhørighed med den danske folkekirke videreført. Der kan jeg i tilslutning til den bemærkning, jeg lige har fremsat, sige som min oprigtige mening, at det ville være et stort tab også for den danske kirke, hvis vi ikke føler den fælles inspiration fra Færøerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg vedrørende Odense amts og bys sygehus [af Axel Kristensen].

(Lovforslaget (nr. 84) findes i tillæg A. sp. 653, bilag sp. 745, fremsættelsen i tiden den sp. 2283).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det af det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremsatte lovforslag går ud på, at der skal nedsættes et undersøgelsesudvalg — i realiteten en særdomstol eller ekstraordinær undersøgelsesret — bestående af en højesteretsdommer og to læger og med den opgave at undersøge, som det hedder i § 2,

„alle forhold, der har været af betydning for samarbejdet mellem Odense amts og bys sygehus' neurokirurgiske afdeling og sygehusets øvrige afdelinger, herunder de episoder, der er angivet som begrundelse for afskedigelsen af overlæge, dr. med. C. F. Bisgaard pr. 1. januar 1963.“

Efter undersøgelsens afslutning skal særdomstolen afgive en beretning til justitsministeren, der skal forelægge beretningen

for et folketingsudvalg og efter forhandling med udvalget afgøre, hvorvidt betænkningen skal offentliggøres.

Lad mig straks sige, at jeg tror, det ærede medlem ud fra de bedste motiver har bevæget sig ind på en vej, som det er betænkeligt at følge.

Det er klart, at anvendelsen af særdomstole er en fravigelse af væsentlige statsretlige og procesretlige principper, som må kræve, at der foreligger vægtige og særlige grunde. Men hertil kommer, at der i Bisgaardsagen foreligger to særlige forhold, som vi i almindelighed ikke støder på, når vi står over for spørgsmålet om nedsættelse af en særdomstol: for det første er der truffet en afgørelse i denne sag, og for det andet er denne afgørelse en endelig, administrativ afgørelse fra en kommunal myndighed.

Den administrative ledelse af sygehuset påhviler sygehusbestyrelsen. Vedrørende afskedigelse af sygehusets overlæge gælder tjenestemandsvedtægten for Odense købstadkommune samt overenskomsten af 1959 mellem Sygehusforeningen i Danmark og Den almindelige danske Lægeforening. Herefter kan sygehusbestyrelsen afskedige en overlæge — uden ansøgning — med 6 måneders varsel. Forinden en sådan afskedigelse finder sted, skal sagen forelægges sygehusforeningen og lægeforeningen til fælles drøftelse og udtalelse; dette er også sket i det foreliggende tilfælde. Endvidere gælder reglerne i § 8, stk. 4 og 5, i loven om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Dette betyder, dels at der skal gives overlægen adgang til at udtale sig i sagen, dels at han har krav på at få oplysning om afskedigelsesgrunden. Vi ved, at der har været visse forhandlinger og skriftlig kontakt mellem sygehusbestyrelsen og overlæge Bisgaard vedrørende de samarbejdsvanskeligheder, som har foreligget inden afskedigelsen, og vi ved, at denne var ledsaget af en begrundelse. Om de krav, der stilles i tjenestemandslovens § 8, herved er opfyldt, er et spørgsmål, der falder uden for rammerne for vore drøftelser.

Af afgørende betydning for bedømmelsen af det foreliggende lovforslag er, om der allerede efter de gældende regler foreligger muligheder for en efterprøvelse af den afgørelse, sygehusbestyrelsen har truffet. Herom vil jeg gerne sige: sygehusbesty-